

Урашима и костенурката.

Японска приказка.

На брѣга на морето, при слънчевия Нипонъ, живѣлъ нѣкога младъ, храбъръ рибаръ на име Урашима. Родителитѣ му били бедни и той работѣлъ и ги хранѣлъ. Всѣка сутринъ той излазялъ да лови риба. Трудѣлъ се цѣлия день, за да може вечеръта съ своитѣ любими близки да се нахранятъ оскѣдно. Отъ всичко най-много обичалъ морето. Блестящитѣ сини вълни, въ които се отражавало замѣното море, го карали, стоейки на брѣга, или скитайки съ лодка, да мисли само за красиви нѣща. Но за това му оставало малко време. Той трѣбвало по цѣлъ день да лови риба, което не било голѣмо удоволствие за него. Тежало му на душата, че ограбвалъ любимитѣ обитатели на морето — рибитѣ, които весело играели изъ вълнитѣ и били сини и спокойни като водата.

Единъ день, когато се връщалъ въ къщи, тѣженъ и много уморенъ, видѣлъ на брѣга деца да играятъ и подхвърлятъ нѣщо. Приближилъ се и видѣлъ, че немирницитѣ измѣчвали една костенурка. Разсърденъ, той смърялъ малкитѣ злосторници, но тѣ му отговорили, че костенурката е тѣхна и могатъ да правятъ съ нея каквото искатъ.

Урашима имъ казалъ, че животнитѣ трѣбва да се оставятъ на мира, помолилъ ги да я оставятъ, а после ги заплашилъ. Нищо не помогнало. Колкото повече го ядосвало

то това, толкова повече децата измѣчвали костенурката. Тогава Урашима имъ предложилъ всичката риба, която уловилъ презъ деня, въ замѣна на костенурката. Тѣ се съгласили, взели рибата и ликуващи си отишли.

Младиятъ рибаръ отнесълъ костенурката при морето, пуналъ я и казалъ:

— Радвай се на свободата си! Предпочитамъ тая нощъ да легна гладенъ, отколкото да не заспя, измѣчванъ отъ картината на твойтѣ мъжи.

И той се върналъ въ къщи. Родителитѣ му го смъряли, че се върналъ съ празни ръце, но когато